

РЕШЕНИЕ

№ 189

гр. Шумен, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря Й.Р.К.

като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Административно наказателно дело № 20233630200672 по описа за 2023 година

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.Обжалвано е Наказателно постановление № 38-19 от 08.02.2023 г., издадено от Председател на Държавна агенция "Национална сигурност", с което на жалбоподателя "Стик-Кредит" АД, ЕИК 202557159 на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари е наложена "имуществена санкция" в размер на 5000 лева, за нарушение на чл. 53, ал. 7, изр. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП.

Жалбоподателят твърди, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че е допуснато нарушение на чл. 42, ал.1, т.7 и т.9 от ЗАНН, доколкото в АУАН не са посочени имената и точните адреси и дата на раждане на свидетелите и имената и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението, ЕГН; навежда твърдения, че са допуснати нарушения при съставянето на АУАН, довели до нарушаване правото на защита на санкционираното дружество.

За дружеството –жалбоподател, редовно призовано чрез процесуалния си представител, в открито с.з. не се явява представител, депозирана е молба със становище.

В дадения срок, поискан с молба рег. № 6766 от 16.05.2023г. дружеството жалбоподател депозира писмени бележки, като излага , че следвайки разпоредбите на чл. 53 и 53 от ЗМИП може да се заключи, че за целите на идентификация на лицата като част от мерките и контрола срещу изпирането на пари, законът дава приоритет на идентифициращите лицата данни съгласно официалните документи - тези, признати от закона за документи за удостоверяване на самоличност, но при невъзможност да се ползват официални данни или източници, законът допуска възможност за идентификация въз основа на документи от надежден и независим източник. В писмените бележки се посочва, че предвид регламентацията на разрешителните за пребиваване съобразно Единният формат на разрешенията

за пребиваване на граждани на трети страни утвърден с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г., предвид процедурата, по която се издава и извършваната в тази връзка идентификация на лицата, в т.ч. биометричен, като се сочи, че разрешителните за пребиваване имат характер на документите от "надежден и независим източник", и при изпълнение на условията по чл. 53, ал. 6 от ЗМИП - за липса на друга възможност, може да се използва за целите на идентификацията на лицата при извършване на комплексната проверка по чл. 15, ал.1 от ЗМИП. Моли да бъде отменено обжалваното НП.

За въззиваемата страна, в с.з. се явява упълномощен представител-служител с юридическо образование. Пледира за потвърждаване на наказателното постановление. Депозира и писмени бележки, в които подробно са развити съображенията му.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Съобразно Заповед рег. № 3-1085 от 18.04.2018 г. от страна на председателя на ДАНС е възложено на директора на Дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС да осъществява правата по чл. 108, ал. 5 от ЗМИП, а именно да издава Заповеди за проверки на място от контролните органи на ДАНС на задължени субекти по чл. 4- чл. 6 от ЗМИП.

Със Заповед рег. № 3-225 от 31.01.2022г. председателят на ДАНС е определил служителите на ДАНС като контролни органи на Дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС.

Със Заповед № ФР-9-124 от 09.09.2022г. на директора на Дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС е възложено на длъжностни лица от ДАНС, Дирекция "Финансово разузнаване", определени като контролни органи, да извършат проверка по чл. 108, ал.5 от ЗМИП на място на "Стик-Кредит" АД, ЕИК 202557159 – задължено лице по чл. 4, т.2 и т.3 от ЗМИП с цел установяване изпълнението на задълженията на Дружеството съгласно изискванията на ЗМИП и ППЗМИП и ЗМФТ, в срока от 12.09.2022г.- 16.09.2022г. г., като проверявания период е 01.06.2021 г.- 30.06.2022г.

Дружеството – жалбоподател „СТИК - КРЕДИТ“ АД е регистрирано като финансова институция в регистъра на финансовите институции по чл. 3а от Закона за кредитните институции под рег. № BGR 00370 със Заповед за вписване БНБ-61374/06.07.2016г. и извършва дейности по отпускане на заеми, т.е. попада в кръга на задължените по чл. 4, т. 3 от ЗМИП - финансови институции по смисъла на Закона за кредитните институции.

В офиса на дружеството в гр. Шумен на „СТИК - КРЕДИТ“ АД била извършена проверка от свидетелите М. М. и Р. Т.. Били изискани документи, справки и информация за изпълнение на задачите, поставени на проверяващите, съобразно Заповед № ФР-9-124 от 09.09.2022 г.

С приемо- предавателен протокол от 16.05.2022г. и придружителни писма от страна на дружеството - жалбоподател били предоставени на хартиен и електронен носител документи на проверяващите лица от ДАНС.

В хода на проверката било установено, че на 13.07.2021 г. в гр. Шумен, между „СТИК - КРЕДИТ“ АД, с ЕИК 202557159, със седалище и адрес на управление гр. Шумен, пл. „Оборище“ №13Б, в качеството на „КРЕДИТОР“, и Д.Т., с ЕГН *****, гражданин на Израел, в качеството на „ПОТРЕБИТЕЛ“, е сключен Договор за потребителски кредит под формата на

кредитна линия, предоставен от разстояние № 712666/13.07.2021г. По силата на сключения Договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние № 712666/13.07.2021 г. възниква делово взаимоотношение по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП. Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, за „СТИК - КРЕДИТ“ АД е задължено да идентифицира клиента Д.Т., с ЕГН *****, гражданин на Израел, съгласно изискванията на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП.

Проверяващите констатирани, че в документите на проверяваното дружество относно този договор няма копие на официален документ за самоличност, във връзка с идентифициране на лицето, а е предоставено копие на разрешение за постоянно пребиваване № 701034020, изд. на 19.10.2018 г., валидно до 21.08.2023 г. Данните от същото разрешение за постоянно пребиваване са вписани като данни от лична карта и документ за самоличност в Договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние № 712666/13.07.2021 г., в декларация по чл. 66, ал. 2 от ЗМИП и Въпросник относно професионалната дейност на клиента.

В срока на извършване на проверката, на контролните органи не било предоставено копие на официален документ за самоличност на клиента Д.Т., с ЕГН *****, гражданин на Израел.

На 08.12.2022г. бил съставен Констативен протокол, в който са обективирани резултатите от възложената проверка на „СТИК - КРЕДИТ“ АД, с ЕИК 202557159, връчен на представителя на дружеството на 08.12.2022г.

Констатацията по точка 1 от Констативен протокол от 08.12.2022 г. е за това, че в качеството си на задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП дружеството -жалбоподател не е идентифицирало клиента си Д.Т., с ЕГН *****, чрез способите, посочени в чл. 53, ал. 7, изречение първо, вр. чл. 53, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, а именно чрез представяне на копие на официален документ за самоличност преди сключване на Договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние № 712666/13.07.2021г.

Въз основа на констатациите от проверката, на „СТИК - КРЕДИТ“ АД е съставен Акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-8752 от 08.12.2022г. за нарушение на чл. 53, ал. 7, изр. 1, вр. чл. 53, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП. Актът бил съставен в присъствието на представител на дружеството и връчен срещу подпис на дата 08.12.2022г.

В срок са постъпили възражения от адв. Я. упълномощен представител. Същите са приети за неоснователни.

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка, е издадено Наказателно постановление № 38-19 от 08.02.2023 г., издадено от Председател на Държавна агенция "Национална сигурност", с което на жалбоподателя "Стик-Кредит" АД, ЕИК 202557159 на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари е наложена "имуществена санкция" в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 53, ал. 7, изр. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП. Наказателното постановление е връчено на представител на 02.03.2023г.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на доказателствата и доказателствените средства, приобщени на основание чл. 283 от НПК, включително и на показанията на свидетелите. Настоящият съдебен състав приема за относими, обективни и информативни

приложените по делото писмени доказателства.

Фактичката обстановка по делото се изяснява и от показанията на свидетелите М., Т. и А., които са непротиворечиви, информативни, достоверни, непредубедени и намират опора в приложените по делото доказателства. Поради това съдът ги кредитира изцяло.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Атакуваното наказателно постановление е от категорията на обжалваемите пред съда административни актове. Жалбата е подадена в срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, процесуално допустима е и следва да се разгледа по същество.

Съдът приема, че АУАН и НП са издадени от оправомощени лица според чл. 123, ал. 1 от ЗМИП. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН. Налице е съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението в АУАН и в наказателното постановление.

Не се споделя становището на дружеството – жалбоподател за допуснати нарушения на чл. 42, ал. 1, т. 7 и т. 9 от ЗАНН. В АУАН безспорно са посочени служебните адреси на свидетелите – административния адрес на ДАНС, както и датите на раждане. Неоснователни са възраженията и поради обстоятелството, че след промените в ЗАНН- ДВ бр. 109 от 2020г. не се изисква посочване на ЕГН на свидетелите, а само три имена, точен адрес и дата на раждане, които в настоящия случай се съдържат в съставения АУАН.

В горния смисъл са налице изискуемите реквизити по чл. 42 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Спазени са и изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, чл. 43, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН и чл. 58, ал. 1 от ЗАНН. В хода на извършената служебна проверка от съда не се установи да са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на наказателното постановление на формално основание.

Доколкото „СТИК - КРЕДИТ“ АД е регистрирано като финансова институция в регистъра на финансовите институции по чл. 3а от Закона за кредитните институции под рег. № BGR 00370 със Заповед за вписване БНБ-61374/06.07.2016г. и извършва дейности по отпускане на заеми, то дружеството попада в кръга на задължените по чл. 4, т. 3 от ЗМИП – финансови институции по смисъла на Закона за кредитните институции.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи по категоричен начин, че на 13.07.2021 г. в гр. Шумен, между „СТИК - КРЕДИТ“ АД, с ЕИК 202557159, със седалище и адрес на управление гр. Шумен, пл. „Оборище“ №13Б, в качеството на „КРЕДИТОР“ и Д.Т., с ЕГН *****, гражданин на Израел в качеството на „ПОТРЕБИТЕЛ“ е бил сключен Договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние № 712666/13.07.2021 г.

По силата на сключения Договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние № 712666/13.07.2021 г. се установява *делово взаимоотношение* по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП. Гореизложеното означава, че дружеството – жалбоподател, като задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, е било длъжно, при осъществяване на своята дейност, да извърши комплексна проверка на клиента си и да събере документи при условията и по реда на ЗМИП.

Според нормата на чл. 10, т. 1 от ЗМИП комплексната проверка на клиентите включва идентифициране на клиента и проверка на неговата

идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници.

Съобразно чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП лицата по чл. 4 от ЗМИП (каквото се явява и Дружеството - жалбоподател) прилагат мерките за комплексна проверка на клиента при установяване на делови взаимоотношения. В настоящия казус това означава, че преди сключването на договора за потребителски кредит между дружеството жалбоподател и клиента по силата на нормата на чл. 15, ал. 1, вр. чл. 10, т. 1 от ЗМИП, за дружеството – жалбоподател е възникнало задължение да идентифицира клиента –ф.л. и да провери тази идентификация. Процедурата по идентифициране на клиента и проверка на идентификацията е регламентирана в Раздел V, Глава II от ЗМИП.

Според чл. 53, ал. 1 от ЗМИ идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, чл. 53, ал. 7, изр. 1 от ЗМИП посочва, че идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност.

За нуждите на процедурата по идентифициране на лице /по смисъла на чл. 53, ал. 7, изр. 1, вр. ал. 1 от ЗМИП/ "официален документ за самоличност" следва да се разбира документ по смисъла на чл. 13 и чл. 14, ал. 1 от Закона за българските лични документи; § 1, т. 3 от ДР на Закона за чужденците в Република България; чл. 21, ал. 1 от Закона за влизането, пребиваването, и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства или документ за самоличност, издаден от чужд компетентен държавен орган, с уникален идентификационен номер на документа, дата на издаване и валидност, съдържащ снимка, имена, дата и място на раждане на лицето и гражданство. Изрично в § 1, т. 12 от ДР на ЗМИП е посочено, *че не са "официални документи за самоличност" документите за пребиваване и чуждестранното свидетелство за управление на моторно превозно средство*.

Съобразно нормата на чл. 29 от Закона за чужденците в Република България, чужденците, които пребивават продължително, дългосрочно и постоянно в Република България, удостоверяват правото си на пребиваване в Република България с *разрешение за пребиваване* съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни.

Нормата на § 1, т. 12, б. "а" от ДР на ЗМИП препраща към чл. 13 и чл. 14, ал. 1 от ЗБЛД.

Съобразно чл. 3, ал.1 от Закона за българските лични документи, документите за самоличност удостоверяват самоличността, а при необходимост – и гражданството, чрез съдържащите се в тях данни.

Съобразно нормата на чл.3, ал.4 от ЗБЛД *документите за пребиваване* удостоверяват само правото на пребиваване на територията на Република България. В горния смисъл *документът за пребиваване* не е документ за самоличност, независимо от обстоятелството, че същият отговаря на изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. Факта, че процесното представено *разрешение за пребиваване* отговаря на изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за

гражданите на трети страни, не го прави официален документ удостоверяващ самоличност по смисъла на закона за българските лични документи документите за самоличност. Безспорно Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2002 г., относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни е приложим директно по отношение въвеждането на единен формат на документ за пребиваване. В този смисъл съдът е съгласен с посоченото в писмените бележки на АНО, че неговите разпоредби не дерогират текстовете на ЗМИП, където са инкорпорирани текстовете на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията, както и на Директива 91/308/ЕИО на Съвета, Директива 2001/97/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, поради което са относими в настоящото производство право.

В § 3 от ДР на ЗМИП е посочено, че този закон въвежда изисквания на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ, L 141/73 от 5 юни 2015 г.), Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС (ОВ, L 156/43 от 19 юни 2018 г.) и Директива (ЕС) 2019/2177 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2019 г. за изменение на Директива 2009/138/ЕО относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II), Директива 2014/65/ЕС относно пазарите на финансови инструменти и Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма (ОВ, L 334/155 от 27 декември 2019 г.).

В горния смисъл съдът не споделя становището заявено в писмените бележки от страна на дружеството жалбоподател.

Безспорно е че според § 1, т. 3а от Закона за чужденците в Република България, "Разрешение за пребиваване" е всяко разрешение за пребиваване, издадено от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи в съответствие с единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. Съобразно чл. 1, ал. 5, във вр. с чл. 3, ал. 4 от ЗБЛД, документите за пребиваване са български лични документи, които удостоверяват само правото на пребиваване на територията на РБ. Според чл. 14, ал. 2 от ЗБЛД, същите се издават на пребиваващите в РБ чужденци, които са получили разрешение за пребиваване по ЗЧРБ.

От цитираното общо правило по чл. 52, във вр. с чл. 53 от ЗМИП следва, че за целите на идентификация на лицата като част от мерките и контрола срещу изпирането на пари, законът дава приоритет на

идентифициращите лица данни съгласно официалните документи, признати от закона за документи за удостоверяване на самоличност. При невъзможност обаче да се ползват официални данни или източници, законът допуска възможност за идентификация въз основа на документи от надежден и независим източник.

Същевременно и видно от отговора по повод Искане на документи № 2 от 15.09.2022г. към заповед №ФР-9-124/09.09.2022г., представителят на дружеството по отношение на мерките по чл. 53 от ЗМИП е посочил, че „При идентифицирането на клиентите физически лица, както и на представителите и пълномощниците на юридически лица **СТИК КРЕДИТ** събира данни за: имената, дата и място на раждане; официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента; всяко гражданство, което лицето притежава; държава на постоянно пребиваване и адрес; данни за професионалната дейност на лицето и целта на сключване на договора. Посочва че **СТИК КРЕДИТ** идентифицира физическите лица като изисква официален документ за самоличност и снима копие от него. Когато в официалния документ за самоличност не се съдържат всички данни от т.1-6, по-горе, събирането на липсващите данни се извършва чрез представяне на други официални документи за самоличност или други официални лични документи, чийто срок на валидност не е изтекъл и на които има снимка на клиента, и снима копие от тях. Когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие от официален документ за самоличност“. В данните представени на проверяващите, относно Д.Т., с ЕГН ***** е отразено, че идентификацията е извършена чрез копие от разрешение за пребиваване.

С оглед представените правила за идентификация на лицата, съдът приема, че правилно административно наказващият орган е приел, че при идентифициране на кредитополучателя единствено въз основа на разрешителното му за пребиваване, което по силата на закона не е официален документ за самоличност, дружеството е извършило нарушение на чл. 53, ал. 1, във вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, за което подлежи на отговорност по реда на чл. 116 от ЗМИП.

В случая е безспорно доказано, че между дружеството - жалбоподател и Д.Т., с ЕГН *****, гражданин на Израел е сключен Договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние № 712666/13.07.2021 г., задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП е било длъжно при осъществяване на своята дейност да извърши комплексна проверка на клиента си и да събере документи при условията и по реда на ЗМИП. Във връзка с идентификацията на Д.Т., с ЕГН *****, гражданин на Израел, от страна на „СТИК - КРЕДИТ“ АД е предоставено само копие на разрешение за постоянно пребиваване № 701034020, изд. на 19.10.2018 г., с дата на валидност 21.08.2023 г. Данните от същото разрешение за постоянно пребиваване са вписани като данни от лична карта и документ за самоличност в Договор за потребителски кредит, в декларация по чл. 66, ал. 2 от ЗМИП и Въпросник относно професионалната дейност на клиента. В срока на извършване на проверката, на контролните органи не е предоставено копие

на официален документ за самоличност на клиента Д.Т., с ЕГН *****.
Предвид горното, съдът приема, че идентифицирането на конкретния клиент от страна на "СТИК - КРЕДИТ" АД не е станало по правилата на чл. 53, ал. 7, изр. 1, вр. ал. 1 от ЗМИП, вр. § 1, т. 12 от ДР на ЗМИП.

Доколкото при идентифицирането на клиента Д.Т., с ЕГН ***** не е представено копие на официален документ за самоличност по смисъла на § 1, т. 12 от ДР на ЗМИП, съдът приема за безспорно доказано, че дружеството - жалбоподател е осъществило на 13.07.2021г. от обективна страна нарушение на чл. 53, ал. 7, изр. 1, вр. чл. 53, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, което деяние е наказуемо по чл. 116, ал.1, т.3 от ЗМИП.

От субективна страна следва да се посочи, че отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна.

Не споделя тезата на жалбоподателя, че деянието е маловажно, тъй като в случая предмет на закрила са мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. Доводите, релевиращи в наказателното постановление за неприлагане на чл. 28 от ЗАНН се споделят изцяло от съда, същите са основателни. В тази връзка съдът съобрази, че предвид приоритетния характер на държавно регулираните отношения, отнасящи се до мерките за превенция срещу използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, контролът и организацията по изпълнението му, се налага извод за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН в настоящия случай. Нарушението е формално – с идентифицирането на клиента с документ, който не е сред изрично указаните в § 1, т. 12 от ДР на ЗМИП – нарушението е довършено. Съставът на нарушението не изисква да са настъпили вреди. Поради това и липсата на такива не следва да се приема като обстоятелство, освобождаващо нарушителя от административна отговорност. Само защото нарушението е формално това не означава, че не е обществено опасно или че е с по-ниска степен на обществена опасност.

Мотивиран от горното, съдът прие, че следва да се ангажира административната отговорност на дружеството - жалбоподател за нарушението по чл. 53, ал. 7, изр. 1, вр. чл. 53, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП.

На основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП - за нарушение на чл. 53, ал. 7, изр. 1, вр. чл. 53, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, дружеството, като задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, следва да се санкционира с "имуществена санкция" в размер от 5 000 до 50 000 лева. Правилно е определена "имуществена санкция" от АНО в минималния размер, предвиден в закона.

Поради всичко гореизложено, съдът намира, че НП следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото, възнаграждение в полза на органа, издал процесното НП се дължи при изрично искане. Съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в настоящото производство страните имат право да им се присъждат разноски по реда на АПК. Когато страната е била защитавана от юрисконсулт, както в случая, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на ДАНС следва да се присъди възнаграждение в размер, определен от съда. Според чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ следва да е съобразено с вида и количеството на извършената дейност и да се определи според Наредбата за заплащането на правната помощ. В чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ пише, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН може да бъде от 80 до

150 лева. В случая по настоящото дело е имало едно открито съдебно заседание. Поради това и съобразно фактическата и правна сложност на конкретния казус, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ДАНС юрисконсултско възнаграждение в размер на минималния, предвиден в Наредбата за заплащането на правната помощ, т. е. сумата от 80лв.

Водим от горното , съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-19 от 08.02.2023 г., издадено от Председател на Държавна агенция "Национална сигурност", с което на жалбоподателя "Стик-Кредит" АД, ЕИК 202557159 на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, е наложена "имуществена санкция" в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 53, ал. 7, изр. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП.

ОСЪЖДА "Стик-Кредит" АД, ЕИК 202557159, да заплати на Държавна агенция "Национална сигурност" за направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение сумата от 80лв. (осемдесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред ШАС по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните .

Съдия при Районен съд – Шумен: _____